NORAKSTS
Lieta nr. A42555606
(A-3558-07/2)

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2007.gada 3.decembrī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis M.Mednis,
piedalās pieteicējs *I.A.*, atbildētāja Latvijas Republikas pusē pieaicinātās Iekšlietu ministrijas Valsts policijas pārstāvji Ilze Ķēniņa un Viktors Solovjovs,
atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *I.A.* pieteikuma par Iekšlietu ministrijas Valsts policijas priekšnieka p.i. 2006.gada 13.oktobra lēmuma Nr.190 atcelšanu un pienākuma uzlikšanu izdot pieteicējam labvēlīgu administratīvo aktu par šaujamieroča iegādāšanās atļaujas izsniegšanu, un tiesa konstatēja sekojošo.

Aprakstošā daļa

[1] 2006.gada 14.novembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts *I.A.* (turpmāk – arī pieteicējs) pieteikums, kurš ar Administratīvās rajona tiesas tiesneša 2006.gada 16.novembra lēmumu pieņemts un ierosināta administratīvā lieta daļā par Iekšlietu ministrijas Valsts policijas (turpmāk arī – atbildētājs jeb Valsts policija) priekšnieka p.i. 2006.gada 13.oktobra lēmuma Nr.190 (turpmāk arī – Lēmums, lietas 10.-12.lp.) atcelšanu un pienākuma uzlikšanu izdot pieteicējam labvēlīgu administratīvo aktu par šaujamieroča iegādāšanās un nēsāšanas atļaujas izsniegšanu (lietas 4.lp.).
[2] Atbilstoši lietas materiāliem konstatējams:
[2.1] 2006.gada 7.jūlijā pieteicējs vērsās Ogres rajona policijas pārvaldē ar iesniegumu par šaujamieroča (pistoles) iegādāšanās un nēsāšanas atļaujas izsniegšanu,. norādot, ka šaujamierocis nepieciešams pašaizsardzībai un darba pienākumu veikšanai.
[2.2] 2006.gada 1.septembrī Ogres rajona policijas pārvalde, pamatojoties uz pārbaudes gaitā konstatētajiem faktiem, Ieroču aprites likuma 20.pantu, „Ieroču un munīcijas iegādāšanās, glabāšanas un nēsāšanas ierobežojumi fiziskajām personām" 6.punktu un Ministru kabineta 2005.gada 1.marta noteikumu Nr.159 „Ieroču, munīcijas un gāzes pistoļu (revolveru) iegādāšanās, reģistrēšanas, uzskaites, glabāšanas, pārvadāšanas, pārsūtīšanas, nēsāšanas, realizēšanas un kolekciju veidošanas noteikumi" 24.punktu, lēma par pašaizsardzības šaujamieroča iegādāšanās un nēsāšanas atļaujas neizsniegšanu pieteicējam.
[2.3] 2006.gada 14.septembrī pieteicējs iesniedza Valsts policijā iesniegumu, kurā lūgts pārskatīt Ogres rajona policijas pārvaldes 2006.gada 1.septembra lēmumu par pašaizsardzības šaujamieroča iegādāšanās un nēsāšanas atļaujas neizsniegšanu pieteicējam un Valsts policija pieņēma Lēmumu, ar kuru atteica izsniegt šaujamieroča iegādāšanās un nēsāšanas atļauju pieteicējam. Lēmumu atbildētājs pamatoja ar to, ka:
[2.3.1] Ieroču aprites likuma 20.panta 6.punkts nosaka, ka šaujamieroču vai lielas enerģijas pneimatisko ieroču iegādāšanās, glabāšanas vai nēsāšanas atļauju aizliegts

izsniegt personai, par kuru Valsts policijai ir pamatotas ziņas, ka tā ieroci var pielietot ļaunprātīgi.
[2.3.2] Konstatējot Ieroču aprites likumā noteiktos ierobežojumus, Valsts policija neizsniedz ieroča iegādāšanās, glabāšanas vai nēsāšanas atļauju, saskaņā ar Ministru kabineta 2005.gada 1.marta noteikumu Nr.159 „Ieroču, munīcijas un gāzes pistoļu (revolveru) iegādāšanās, reģistrēšanas, uzskaites, glabāšanas, pārvadāšanas, pārsūtīšanas, nēsāšanas, realizēšanas un kolekciju veidošanas noteikumi" 24.punktu.
[2.3.3] Pieteicējs 1996.gada 3.martā saukts pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīva pārkāpuma kodeksa (turpmāk - LAPK) 171.panta pirmās daļas - 1996.gada 3.aprīļa protokols par administratīvo pārkāpumu Nr.249.
[2.3.4] Policijas darbinieka 1996.gada 4.aprīļa ziņojumā par administratīvo pārkāpumu norādīts, ka pieteicējs 1996.gada 3.aprīlī plkst.22:15 vilcienā Rīga - Krustpils atradies alkoholisko vielu reibuma stāvoklī, gulējis vienā no vagoniem uz grīdas. Veicot personas aizturēšanu un apskati policijas iecirknī, pie pieteicēja atrasta un izņemta pistole „STAR", Nr.1933204 - personas aizturēšanas un kratīšanas protokols Nr.249.

Atbilstoši pārkāpumam, 1996.gada 8.aprīlī pieteicējs Ogres rajona policijas pārvaldē saukts pie administratīvās atbildības, saskaņā ar LAPK 181.pantu, par šaujamieroču, munīcijas un speciālo līdzekļu iegādes, reģistrācijas, glabāšanas, nēsāšanas, ievešanas Latvijas Republikā un izvešanas no Latvijas Republikas noteikumu pārkāpšanu, ko izdarījušas personas, kurām ir attiecīgas atļaujas, un sodīts ar naudas sodu Ls 150 apmērā.
[2.3.5] 1997.gada 20.martā un 1999.gada 20.martā pieteicējs ir saukts pie administratīvās atbildības pēc LAPK 124.panta par transporta līdzekļu vadīšanu alkoholisko dzērienu, narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaidā un viņam piemēroti naudas sodi Ls 100 un Ls 80 apmērā.
[2.3.6] 2000.gada 9.oktobrī pieteicējs saukts pie administratīvās atbildības pēc LAPK 175.panta par ļaunprātīgu nepakļaušanos policijas darbinieka vai zemessarga likumīgam rīkojumam vai prasībai, piemērojot sodu - administratīvo arestu uz 13 diennaktīm.
[2.3.7] Pieteicējs ir saukts pie administratīvās atbildības par dažādiem ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumiem - 2001.gada 13.janvārī un 2002.gada 5.janvārī un 2004.gada 16.oktobrī par pārkāpumu transporta policijas jomā.
[2.3.8] Pieteicējs sistemātiski pārkāpj normatīvo aktu prasības, izdarot dažāda veida pārkāpumus un par to izdarīšanu saukts pie administratīvās atbildības. Pieteicējs izdarījis tādus sabiedriski bīstamus pārkāpumus, kā transporta līdzekļa vadīšana alkoholisko dzērienu, narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaidā, un saskaņā ar Ieroču aprites likuma 20.panta 4.punktu šāds pārkāpums, ja izdarīts pēdējo divu gadu laikā, liedz personai iespēju saņemt šaujamieroču vai lielas enerģijas pneimatisko ieroču iegādāšanās, glabāšanas vai nēsāšanas atļauju, nēsājis šaujamieroci alkoholisko dzērienu reibuma stāvoklī, kā arī ir sodīts par nepakļaušanos policijas darbinieka likumīgām prasībām.
[2.3.9] Pieteicēja iesniegumā norādītais pamatojums (iemesls) pašaizsardzības šaujamieroča iegādei - pašaizsardzībai un darba pienākumu veikšanai, nav pietiekoši pamatots. Maksātnespējīgā paju akciju sabiedrība „Terminmāls Vecmīlgrāvis", kurā strādā pieteicējs un kura pozitīvi raksturo pieteicēju ieroča atļaujas saņemšanai, ir tiesīga organizēt savas teritorijas, objektu un materiālo vērtību apsardzi, Apsardzes

darbības likumā noteiktajā kārtība izmantojot licencēto apsardzes komersantu apsardzes pakalpojumus, vai algojot apsardzes darbiniekus.
[2.3.10] Atbildētājs Lēmumā ņēmis vērā augstāk minēto un Ieroču aprites likuma 20.panta 6.punktu, Ministru kabineta 2005.gada 1.marta noteikumu Nr.159 „Ieroču, munīcijas un gāzes pistoļu (revolveru) iegādāšanās, reģistrēšanas, uzskaites, glabāšanas, pārvadāšanas, pārsūtīšanas, nēsāšanas, realizēšanas un kolekciju veidošanas noteikumi" 24., 12.punktu un Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 81.pantu.
[3] Pieteicējs pieteikumu (lietas 5.-7.lapa) pamato ar šādiem apsvērumiem:
[3.1] Ogres policijas pārvaldes minēto protokolu kopijas un ar to saistīto materiālu kopijas, pieteicējam uz pieprasījumu neiesniedza, pamatojot ar to, ka saskaņā ar 1995.gada 3.maija Iekšlietu Ministrijas pavēli Nr.152 administratīvās lietas tiek glabātas 5 (piecus) gadus, bet pēc šī termiņa notecēšanas tiek iznīcinātas.
[3.2] Sakarā ar 1996.gadā un 2000.gadā sastādītajiem administratīvā pārkāpuma protokoliem, pieteicējs paskaidroja sekojošo:
[3.2.1] 1996.gada 3.aprīlī pieteicējs aizgulējās vilcienā Rīga – Krustpils. Krustpilī pieteicēju pamodināja divi transporta policijas darbinieki, kuri apčamdīja viņam drēbes un jautāja par braukšanas biļeti. Tā kā pieteicējs bija aizgulējies un nolēmis braukt līdz galapunktam, lai tur pārsēstos atpakaļbraucošā vilcienā, viņam bija jāizpilda policijas darbinieku prasību, sekot viņiem līdzi uz policijas iecirkni, lai noskaidrotu viņa personību, kaut arī pieteicējs vilcienā policijas darbiniekiem uzrādīja darba apliecību.

Krustpils transporta policijas iecirknī pieteicējam veica personisko mantu apskati un konstatēja pie viņa atrodošos ieroci „STAR" ar Nr. 1933204. Policijas darbinieki piedāvāja pieteicējam, lai viņš samaksā „izpirkuma naudu" un tad varēs braukt mājās. Pieteicējam šāds piedāvājums šķita nepieņemams, tāpēc uzstāja, lai tiktu sastādīts protokols, kas arī tika izdarīts.

Policijas darbinieku sastādītais personas aizturēšanas un kratīšanas protokols tika uzrakstīts nesalasāmā rokrakstā, kuru pieteicējs atteicās parakstīt, jo policijas darbinieks, kurš sastādīja protokolu, atradās alkohola reibumā.

Pieteicējam atņemts kaujas ierocis „STAR" Nr.1933204, maks ar naudu, dienesta apliecība, šaujamieroča nēsāšanas apliecība un maks ar vizītkartēm un izdzīts ārā no transporta policijas iecirkņa. Pieteicējam pavēlēts ierasties policijā no rīta, kad pēc dokumentu pārbaudes tiks izsniegtas pieteicējam atņemtās mantas. Pieteicēja iebildums, ka viņam būs jāgaida līdz rītam ārā ziemā, netika ņemti vērā. Līdz pulksten 5:00 pieteicējam nācās uzturēties stacijas uzgaidāmajā telpā, jo personas aizturēšanas un kratīšanas protokola sastādīšanas laikā pēdējais vilciens Rīgas virzienā bija aizgājis.

No rīta policijas iecirkņa durvis bija ciet un tās neatvēra, tādēļ pieteicējs aizbrauca ar vilcienu uz darbu. No darba pieteicējs zvanīja uz Krustpils transporta policijas iecirkni, lai noskaidrotu, kad varētu saņemt savas mantas, bet neviens no darbiniekiem nevarēja paskaidrot sīkāk par nakts notikumiem.

1996.gada 8.aprīlī pieteicējs saņēma no Ogres policijas pārvaldes pavēsti ierasties Ogres policijas pārvaldē, kur saņēma savas mantas un tika iepazīstināts ar administratīvā pārkāpuma protokolu, kurš sastādīts pamatojoties uz LAPK 181. pantu. Tā kā pieteicējam pat nepierādīts pārkāpums varēja izraisīt problēmas darbā, pieteicējs nolēmu necelt sūdzību par to un samaksāja uzlikto sodu. Pieteicējs vērš uzmanību uz to, ka LAPK 181. pants (1995. gada 19. jūlija likuma redakcijā) noteica, ka aizliegts atrasties sabiedriskā vietā alkoholisko dzērienu iespaidā ar šaujamieroci, bet

pieteicējam netika veikta pārbaude par alkoholisko vielu reibuma stāvokli nedz policijas iecirknī uz vietas, nedz medicīnas iestādē, bet administratīvais akts, kurš neatbilst tiesību normām, ir prettiesisks un ir atceļams.

[3.2.2] 2000.gada 9.oktobrī pieteicējam sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols pēc LAPK 175.panta par ļaunprātīgu nepakļaušanos policijas darbinieka vai zemessarga likumīgam, rīkojumam vai prasībai, par ko uzlikts sods - administratīvais arests uz 13 diennaktīm, kurš tika mainīts ar naudas sodu Ls 25 apmērā.

2000.gada 8.oktobrī, divi valsts ceļu policijas darbinieki nepaskaidrojot savas rīcības iemeslus centās ielauzties (pārkāpt pāri žogam) pieteicēja privātmājā Ogrē, Zvaigžņu ielā 1. Pieteicējs pieprasīja no policijas darbiniekiem prokurora vai priekšnieka parakstītu atļauju viņa īpašuma apsekošanai vai viņa pratināšanai. Tā kā policijas darbinieki atļauju uzrādīt nevarēja, tad pieteicējs palūdza viņus atstāt pavēsti, ko viņi arī izdarīja. Pie pieteicēja mājas ārpusē līdz rītam stāvēja divas ceļu policijas ekipāžas. 2000.gada 9.oktobrī no rīta, izejot no savas privātmājas vārtiem uz ielas, ceļu policijas darbinieki, pielietojot fizisku spēku, pieteicēju aizturēja. Ceļu policijas darbinieki nestādījās priekšā un arī nepaskaidroja savas rīcības iemeslus. Ceļu policijas darbinieki pieteicēju nogādāja pašvaldības policijas iecirknī Ogrē. Ogres administratīvās tiesas tiesnesis 2000.gada 9.oktobrī pieteicējam piemēroja administratīvo arestu uz 13 diennaktīm. Pēc pāris dienām pieteicējs tika nogādāts uz Rīgas pilsētas slimnīcu Hospitāļu ielā, pretēji viņa lūgumam nogādāt P.Stradiņa slimnīcā. Pieteicējam bija pasliktinājies veselības stāvoklis, jo viņš tika piekauts.

Pēc mutiskas vienošanās ar Ogres rajona administratīvās tiesas tiesnesi, apmaiņā pret to, lai pieteicējs neceltu sūdzību par ceļu policijas un pašvaldības policijas darbinieku rīcībām, administratīvais arests man tika nomainīts uz simbolisku naudas sodu Ls 25 apmērā, kurš nekavējoties tika nomaksāts.

Lēmums par atteikšanos izsniegt pieteicējam šaujamieroča iegādāšanās un nēsāšanas atļauju pamatots ar nenozīmīgiem ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumiem par neatļauta automašīnas novietošanu un ātruma pārsniegšanu līdz 20 km/h, par ko tika piešķirts viens soda punkts, kurš jau ir dzēsts.

A.Marhels ignorē likuma „Par ieroču apriti" prasības pieminot pat 10.gadus vecus pārkāpumus, jo 20.panta 4.punkts nosaka tieši un konkrēti, ka šaujamieroču iegādāšanās, glabāšanas un nēsāšanas atļauja izsniedzama personai, kura vairāk kā divus gadus nav administratīvi sodīta.

A.Marhels patvaļīgi un nepareizi interpretē minētā likuma normas, kas norāda uz A.Marhela nekompetenci pildot savus pienākumus, jo likumdošanas akts ir jāskata kopumā, nevis kāds pants atsevišķi, izraujot to no likuma konteksta, kā to dara I.Mukāne un A.Marhels atsaucoties uz likuma „Par ieroču apriti" 20.panta 6.punktu, ignorējot šā likuma 20.panta 4.punktā noteikto.

[4] Atbildētājs rakstveida paskaidrojumā (lietas 22.-24.lapa) norāda, ka pieteicēja tiesā iesniegtais pieteikums ir nepamatots un noraidāms pilnībā.

[5] Tiesas sēdē pieteicējs uzturēja pieteikumā ietvertos prasījumus norādot, ka ierocis viņam nepieciešams pašaizsardzībai un individuālai darbībai – apsargāt individuālā uzņēmuma materiālās vērtības, taču paskaidroja, ka darba pienākumu veikšanai ierocis pieteicējam nav nepieciešams un ieroča nepieciešamību pašaizsardzībai nevarēja pamatot.

[6] Atbildētāja pārstāvis pieteikumā ietverto prasījumu neatzina ar paskaidrojumā norādītajiem argumentiem un papildus norādīja, ka pieteicējs nav pārsūdzējis lēmumus par administratīvajiem pārkāpumiem. Pieteicējam netika izsniegta šaujamieroča iegādāšanās un nēsāšanas atļauja, jo pieteicējs nebija pietiekami pamatojis kāpēc viņam nepieciešams iegādāties ieroci, jo ieroču iegādes iemeslam ir jābūt pamatotam, saskaņā ar Ieroču aprites likuma 26.pantu.

Motīvu daļa

[7] Uzklausot dalībniekus un pārbaudot lietas materiālus, atbilstoši APL 103.panta otrajai daļai objektīvi noskaidrojot lietas apstākļus un dodot tiem juridisku vērtējumu, tiesa secina, ka pieteikums ir nepamatots un noraidāms turpmāk minēto iemeslu dēļ.

[8] Lēmums, ar kuru pieteicējam atteikts izsniegt šaujamieroča iegādāšanās un nēsāšanas atļauju, atbildētājs pamatojis ar Ieroču aprites likuma 20.panta 6.punktu - šaujamieroču vai lielas enerģijas pneimatisko ieroču iegādāšanās, glabāšanas vai nēsāšanas atļauju aizliegts izsniegt personai, par kuru Valsts policijai ir pamatotas ziņas, ka tā ieroci var pielietot ļaunprātīgi.

[9] Lietā nav strīda par lietai pievienotajiem dokumentiem un materiāliem. Ir strīds par to, vai Lēmums par atteikumu izsniegt pieteicējam šaujamieroča iegādāšanās un nēsāšanas atļauju ir tiesisks, un vai tiesai būtu jāuzliek par pienākumu atbildētājam, lai atbildētājs izdod pieteicējam labvēlīgu administratīvo aktu - izsniedz pieteicējam šaujamieroča iegādāšanās un nēsāšanas atļauju.

[10] Tiesa uzskata, ka Lēmums par atteikšanos izsniegt pieteicējam šaujamieroča iegādāšanās un nēsāšanas atļauju, nav pieteicējam nelabvēlīgs administratīvais akts. Ar Lēmumu atteikts izdot pieteicējam labvēlīgu aktu - tas pieteicējam nepiešķir jaunas tiesības, taču nemazina pieteicējam jau esošo tiesību apjomu un neuzliek pieteicējam nekādu pienākumu.

Šaujamieroču vai lielas enerģijas pneimatisko ieroču iegādāšanās, glabāšanas vai nēsāšanas tiesības Latvijā nepieder pie personas pamattiesībām. Līdz ar to, izvērtējot lēmumu, ar kuru personai atteikts izsniegt šaujamieroču vai lielas enerģijas pneimatisko ieroču iegādāšanās, glabāšanas vai nēsāšanas atļauju, lēmuma tiesiskuma izvērtēšanai nav piemērojami tik stingri kritēriji, kā nelabvēlīga administratīvā akta izdošanas gadījumā.

[11] Lai iestāde un tiesa, piemērojot tiesību normas, izmantojot tiesību normu interpretācijas pamatmetodes (gramatisko, sistēmisko, vēsturisko un teleoloģisko metodi), sasniegtu taisnīgāko un lietderīgāko rezultātu (APL 8.pants) personai, kura vēlas saņemt šaujamieroču vai lielas enerģijas pneimatisko ieroču iegādāšanās, glabāšanas vai nēsāšanas atļauju, nepieciešams pierādīt:

[11.1] ka personai šāda atļauja nepieciešama;

[11.2] ka šādas atļaujas izdošanas gadījumā pieteicējs neapdraudēs sabiedrisko drošību.

[12] Ja pieteicējs šos apstākļus nav pierādījis, tad, maksimāli samazinot risku, iestāde ir tiesīga neizdot šaujamieroču vai lielas enerģijas pneimatisko ieroču iegādāšanās, glabāšanas vai nēsāšanas atļauju. Tas neierobežo pieteicējam jau esošās tiesības, tajā skaitā, tiesības pieprasīt pārvaldes iestāžu aizsardzību pret reālu savas dzīvības un veselības apdraudējumu.

[13] Tiesa atzīst, ka Lēmums par atteikšanos izsniegt pieteicējam šaujamieroča iegādāšanās un nēsāšanas atļauju pamatots tai skaitā ar nenozīmīgiem ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumiem.

Tomēr lietā nav pamatots pieteicēja norādītais arguments par to, ka Ieroču aprites likuma 20.panta 4.punkts noteiktu, ka šaujamieroču iegādāšanās, glabāšanas un nēsāšanas atļauja izsniedzama personai, kura vairāk kā divus gadus nav administratīvi sodīta. Tiesa konstatē, ka Ieroču aprites likuma 20.panta 4.punktam ir citāda redakcija, un tajā norādīts, kam tai skaitā aizliegts izsniegt šaujamieroču vai lielas enerģijas pneimatisko ieroču iegādāšanās, glabāšanas vai nēsāšanas atļauju – personai, kura pēdējo divu gadu laikā administratīvi sodīta par alkohola, narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmē izdarītiem pārkāpumiem vai par sīko huligānismu.

Pēc tiesas ieskata, Ieroču aprites likuma normas neparedz apstākļus, pie kādiem iestādei būtu pienākums kādai personai izsniegt šaujamieroču vai lielas enerģijas pneimatisko ieroču iegādāšanās, glabāšanas vai nēsāšanas atļauju.

[14] Ieroču aprites likuma 20.panta 6.punkts (2003.gada 5.jūnija likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 27.05.2004. likumu un 03.11.2005. likumu) paredz, ka „Šaujamieroču vai lielas enerģijas pneimatisko ieroču iegādāšanās, glabāšanas vai nēsāšanas atļauju aizliegts izsniegt personai: [..]par kuru Valsts policijai ir pamatotas ziņas, ka tā ieroci var pielietot ļaunprātīgi, vai kura minējusi nepamatotus ieroča iegādāšanās iemeslus".

Pēc tiesas ieskata, atbildētājs nav pietiekami pamatojis argumentu, ka Valsts policijai ir pamatotas ziņas, ka pieteicējs ieroci var pielietot ļaunprātīgi. Atsaukšanās uz seniem administratīvajiem pārkāpumiem pēc tiesas ieskata nav ziņas, ka pieteicējs ieroci var pielietot ļaunprātīgi. Tomēr, kā jau tika norādīts iepriekš, atteikuma izsniegt šaujamieroča iegādāšanās un nēsāšanas atļauju pamatojumam nav piemērojami tik stingri kritēriji, kā nelabvēlīga administratīvā akta pamatojumam.

Līdz ar to, pēc tiesas ieskata, atbildētājs pamatoti varēja ņemt vērā, ka 2000.gada 9.oktobrī pieteicējs saukts pie administratīvās atbildības pēc LAPK 175.panta par ļaunprātīgu nepakļaušanos policijas darbinieka vai zemessarga likumīgam rīkojumam vai prasībai un piemērots sods - administratīvais arests 13 diennaktis; ka 1996.gada 8.aprīlī pieteicējs Ogres rajona policijas pārvaldē saukts pie administratīvās atbildības, saskaņā ar LAPK 181.pantu, par šaujamieroču, munīcijas un speciālo līdzekļu iegādes, reģistrācijas, glabāšanas, nēsāšanas, ievešanas Latvijas Republikā un izvešanas no Latvijas Republikas noteikumu pārkāpšanu, ko izdarījušas personas, kurām ir attiecīgas atļaujas, un sodīts ar naudas sodu Ls 150 apmērā; ka 1997.gada 20.martā un 1999.gada 20.martā pieteicējs saukts pie administratīvās atbildības pēc LAPK 124.panta par transporta līdzekļu vadīšanu alkoholisko dzērienu, narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaidā un viņam piemēroti Ls 100 un Ls 80 naudas sodi.

Ja arī paši par sevi pieteicēja agrākie pārkāpumi neliecina, ka pieteicējs ieroci nākotnē pielietos ļaunprātīgi, tomēr tie ņemami vērā, izlemjot, vai pieteicējam piešķiramas papildu tiesības un vai pieteicējs ieroci var vai nevar pielietot ļaunprātīgi.

[15] Pēc tiesas ieskata, atteikumā izsniegt pieteicējam šaujamieroča iegādāšanās un nēsāšanas atļauju atbildētājs pamatoti atsaucies uz Ieroču aprites likuma 20.panta 6.punktu, jo pieteicējs minējis arī nepamatotus ieroča iegādāšanās iemeslus – 2006.gada 7.jūlijā pieteicējs iesniegumā atbildētājam lūdz izsniegt pistoles iegādes un nēsāšanas atļauju, jo ierocis tam nepieciešams „pašaizsardzībai un darba pienākumu veikšanai"

(lietas 59.lp.), taču tiesas sēdē paskaidroja, ka darba pienākumu veikšanai ierocis pieteicējam nav nepieciešams, bet ieroča nepieciešamību pašaizsardzībai nevarēja pamatot. Pieteicējs apgalvoja, ka ierocis tam nepieciešams darbam individuālajā uzņēmumā, taču šāds pamatojums 2006.gada 7.jūlija iesniegumā nav minēts.

[16] Tiesa, atbilstoši APL 250.pantam, spriedumā ņemot vērā tikai tos apstākļus, uz kuriem iestāde ir atsaukusies administratīvā akta pamatojumā, atbilstoši APL 103.panta otrajai daļai objektīvi noskaidrojot lietas apstākļus un dodot tiem juridisku vērtējumu, konstatēja, ka Lēmums izdots, ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus; atbilst materiālo tiesību normām – APL, Ieroču aprites likumam un vispārējiem tiesību principiem; tā pamatojums pēc būtības attaisno adresātam uzlikto pienākumu vai tam piešķirtās, apstiprinātās vai noraidītās tiesības. Ir ievēroti termiņi, lietas piekritība, privātpersona ir uzklausīta, ņemts vērā privātpersonas viedoklis, aktā ir norāde uz piemērotām tiesību normām – Ieroču aprites likuma 20.panta 6.punkta normu, ir iekļautas visas administratīvā akta sastāvdaļas, izdarīti lietderības apsvērumi, norādīta pārsūdzības kārtība. Lēmums atbilst vispārpieņemtajai praksei, lietas faktiskajiem apstākļiem un likuma prasībām.

Tāpēc Lēmums ir tiesisks un nav atceļams, jo nav pamatots un ir noraidāms arī lūgums uzlikt par pienākumu atbildētājam izdot pieteicējam labvēlīgu administratīvo aktu par šaujamieroča iegādāšanās un nēsāšanas atļaujas izsniegšanu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 251.panta sesto daļu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

Noraidīt *I.A.* pieteikumu par Iekšlietu ministrijas Valsts policijas priekšnieka p.i. 2006.gada 13.oktobra lēmuma Nr.190 atcelšanu un pienākuma uzlikšanu izdot labvēlīgu administratīvo aktu par šaujamieroča iegādāšanās un nēsāšanas atļaujas izsniegšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas Administratīvajā apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesā.

Spriedums sastādīts 2007.gada 3.decembrī.

Tiesnesis (paraksts) M.Mednis
NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas tiesnesis M.Mednis
Rīgā, 2007.gada 3.decembrī.